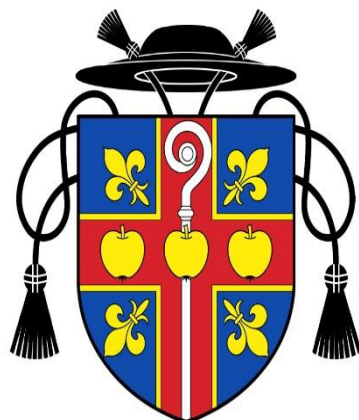

Farní list 137

Římskokatolické farnosti Nižkov

Motto:

*„Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali,
jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem.“
(Jan 13,34)*

Vždy s Bohem

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Duben 2022:

- **Úmysl papeže:** *Modleme se za zdravotníky, kteří s velkým nasazením pečují o nemocné i starší lidi, aby zejména v chudších zemích byli účinně podporováni ze strany vlády i svého okolí.*
- **Národní úmysl:** *Modleme se za ty, kteří uvažují o povolání ke kněžství, jáhenství a zasvěcenému životu, aby poctivě naslouchali Pánovu hlasu a odvážně odpověděli na jeho volání.*
- **Farní úmysl:** *Za děti malé i větší, které u nás letos budou pokřtěny a jejich rodiny.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

Před rokem, v úvodníku čísla z dubna 2021, tedy v době, kdy jsme stále ještě vězeli v sevření koronavirové pandemie, a zdálo se nám to už neúnosně dlouhé, jsem napsal, že mne napadlo, co by nám tak k té dnešní naší situaci asi řekl svatý Josef. Možná: „Máte ponětí, s čím jsme se museli potýkat my? Nejen s nemocemi, ale i s bídou, okupací naší země, nepochopením a posměšky sousedů a s nebezpečným psychopatem na knížecím trůně. Nebojte se. Je-li Bůh s vámi, kdo proti vám?“

Možná by to sv. Josef řekl úplně jinak. Chci tím, dnes stejně jako před rokem, jenom naznačit, že v době starozákonní i novozákonní se lidé v minulosti dokázali vypořádat s velmi těžkými situacemi, s velkými traumaty. A netýká se to jen Svaté rodiny. Hledáme-li zdroj síly v Bohu, najdeme ho.

Po roce můžeme konstatovat, že nemoc sice poněkud ustoupila, ale zato se ukázala nebezpečnost psychopata na trůně. A nejen napadené zemi hrozí bída. Bída hrozí i těm zemím, které jsou závislé na dovozu obilí a kde už dnes část obyvatel žije pod hranicí chudoby. K tomu navíc z nejedné země světa přicházejí znepokojivé zprávy o suchu a očekávaných výpadcích v zemědělské produkci. Nad situací na Ukrajině se zamýšlím na jiném místě listu (s. 20).

Velikonoce

Uprostřed dubna nás čeká Svatý týden a Velikonoce – vrchol roku. Znovu dostáváme příležitost žasnout nad Boží dobrotou, trpělivostí, láskou a moudrostí.

Jak říkám dětem: Velikonoce jsou důkazem nekonečné Boží lásky ke každému člověku a zároveň nekonečné Boží moci. Lásky proto, že nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. Moci proto, že moc Zmrtvýchvstalého je větší než moc kteréhokoliv pozemského vládce.

A pro dospělé dodávám: a právě Velikonoce nám ukazují Boží lásku i moc zároveň naprosto jedinečným způsobem. Je-li s námi ten, kdo za nás zemřel na kříži a třetího dne vlastní mocí vstal z mrtvých, kdo nás může zbavit této opory?

Papež František při jedné generální audienci řekl, že: „Kristův kříž je jako maják, který ukazuje přístav lodím, dosud plujícím na širém, rozbouřeném moři. Kristův kříž je znamením naděje, která neklame, a ujišťuje, že v plánu Boží spásy se neztratí ani jedna slza, ani jeden povzdech. Prosme Pána, aby nám dal milost sloužit, uznat tohoto Pána a nedat se uplatit k tomu, abychom na něj zapomněli.“ Amen.

Kněžské svěcení a primice

V květnu nás, dá-li Pán, čeká kněžské svěcení (v královéhradecké katedrále Svatého Ducha) a primice Pavla Jelínka. Prosím modleme se za něj a třeba i za dobrý průběh těchto velkých slavností.

Biřmování a první svaté přijímání dětí

O měsíc později, v červnu, nás pak čeká, dá-li Pán, biřmování a první svaté přijímání dětí. Modleme se tedy prosím i za biřmovance a prvokomunikanty. A zvláště bych o modlitbu prosil jejich kmotry.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

Duben:

- ⇒ 1. 4. (pátek) pastorence nemocných (Nížkov); od 17:00 tichá adorace a sv. smíření; od 17:30 hod. křížová cesta vedená muži
- ⇒ 1. 4. (pátek) od 16 hodin společenství dětí na faře
- ⇒ 2. 4. (sobota) od 15 hod. na faře misijní klubko
- ⇒ 3. 4. (neděle) od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 7. 4. (čtvrtek) pastorence nemocných (Buková)
- ⇒ 8. 4. (pátek) pastorence nemocných (Poděšín + Sirákov); od 17:30 hod. křížová cesta vedená mládeží
- ⇒ 10. 4. – Květná neděle – odpoledne rozšířená možnost svátosti smíření; sbírka na pojištění kostelů a dalších církevních budov
- ⇒ 14. 4. – Zelený čtvrtek – mše sv. na památku Večeře Páně; po mši sv. adorace do 22 hod.
- ⇒ 15. 4. – Velký pátek; den přísného postu; začátek Velkopátečních obřadů od 15 hod., po jejich skončení adorace
- ⇒ 16. 4. - adorace, večer od 20:30 vigilie Zmrtvýchvstání Páně
- ⇒ 17. 4. – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – obvyklý nedělní pořad mší sv.
- ⇒ 18. 4. – Velikonoční pondělí – mše sv. pouze v Nížkově v 8:30 hod.
- ⇒ 22.-24. 4. – kurz psaní ikon s duchovní obnovou (Hradec Králové)

- ⇒ 23. 4. (sobota) – úklid kostela a fary; Svatovojtěšská pouť v Libici nad Cidlinou (u Poděbrad)
- ⇒ 24. 4. – Neděle Božího milosrdenství; sbírka na úhradu nákladů primice

➤ **Výhled do dalších měsíců**

- ⇒ 1. 5. (neděle) – pouť v Nížkově
- ⇒ 3. 5. (úterý) – májová pobožnost v Bukové
- ⇒ 5. 5. – 8. 5. Studentský Velehrad (celostátní setkání vysokoškoláků na Velehradě)
- ⇒ 7. 5. (sobota) – v 10 hod. v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové kněžské svěcení Pavla Jelínka
- ⇒ 8. 5. (neděle) – pouť rodin ke sv. Josefovi (Šediviny u Deštného v Orlických horách)
- ⇒ 9.-13. 5. – duchovní obnova pro seniory (Marianum v Janských Lázních, vede P. Jiří Vojtěch Černý)
- ⇒ 10. 5. (úterý) – májová pobožnost ve Špinově
- ⇒ 14. 5. (sobota) – v 10 hod. primiční mše svatá Pavla Jelínka
- ⇒ 13.-15. 5. – 5. víkend pro snoubence. Téma: Jak se připravit na manželství a rodinu podle křesťanských tradic a hodnot, aby s Boží pomocí bylo manželství trvalé a plné lásky. (středisko Eljon, Špindlerův Mlýn, více lektorů)
- ⇒ 17. 5. (úterý) – májová pobožnost v Rosičce
- ⇒ 23.-26. 5. – 66. setkání zdravotníků. Téma: Podpora pečujících osob jako prevence syndromu vyhoření (středisko Eljon, Špindlerův Mlýn, vede Jana Sieberová)
- ⇒ 24. 5. (úterý) – májová pobožnost v Poděšíně***
- ⇒ 31. 5. (úterý) – májová pobožnost v Sirákově***
- ⇒ 5. 6. (neděle) – koncert Scholy Calandrella
- ⇒ 6.-9. 6. – 67. setkání zdravotníků. Téma: Podpora pečujících osob jako prevence syndromu vyhoření (středisko Eljon, Špindlerův Mlýn, vede Marie Svatošová)
- ⇒ 10. 6. (pátek) – Noc kostelů
- ⇒ 12. 6. (neděle) – v 10 hod. mše sv. s udílením svátosti biřmování
- ⇒ 16.-19. 6. – víkendová duchovní obnova pro manžele – Hora Matky Boží u Králík (vede R.D. Karel Moravec)

- ⇒ 19. 6. (neděle) – slavnost Těla a Krve Páně („Boží tělo“)
- ⇒ 26. 6. (neděle) – první svaté přijímání dětí
- ⇒ 3. 7. (neděle) – pouť v Sirákově
- ⇒ 24. 7.-30. 7. – farní tábor ve Sněžném
- ⇒ 9.-14. 8. – Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové

❖ **Úklid fary:** 10. 4. Vosmeková Jana

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... POJĎ KE MNĚ

Viděl jsem Tě, ještě, než ses narodila. Už tehdy jsem na Tebe myslel, má dcero. Věděl jsem, že přijdeš na svět, a dělal jsem všechno pro to, abych Ti dal najevo svou lásku a předal Ti své pozvání. Teď, když jsi má, chci, abys ke mně i nadále přicházela. Pojď ke mně, když se raduješ, i když je Tvůj duch zkroušený. Prosím Tě, abys přišla nejen proto, abych Ti dal odpočinout, ale také proto, že Tě toho chci ještě tolik naučit. Chci se Ti dát ještě víc poznat.

Nestvořil jsem Tě pro tento padlý svět. Stvořil jsem Tě pro ráj, ale prokletí hříchu nás od sebe oddělilo. Já jsem ale hřích a smrt kvůli Tobě smrtí svého Syna porazil, a proto ke mně přijď... a žij.

S láskou

Tvůj Král, který čeká

Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně S. R. Shepherd

---

Okénko (nejen) pro mládež

Intelligenční kvocient

Mariapia přišla jako učitelka do místní školy v pololetí. Všechno, co jí k tomu ředitel školy řekl, bylo, že její předchůdce odešel náhle a že se jedná o speciální studenty. Když vešla do třídy, vzduchem létaly plivance, nohy na stolech, ohlušující řev. Rychlými kroky přešla ke katedře a otevřela třídní knihu. Vedle každého jména byla čísla od

---

140 do 160. Aha, pomyslela si, tak to není divu, že jsou tak živí. Tyhle děti mají výjimečné IQ. Usmála se a nastolila pořádek.

Zpočátku měli žáci potíže pracovat, úkoly, které odevzdávali, byly naškrábané ve spěchu.

Promluvila k nim o jejich vrozené schopnosti vynikat, o tom, jak jsou nadaní, a řekla, že od nich nečeká nic jiného než výborné výsledky. Neustále jim připomínala, jakou mají zodpovědnost, když dostali do vínku takovou výjimečnou inteligenci.

Věci se začaly měnit. Děti seděly rovně a pilně pracovaly. Jejich práce byla kreativní a přesná. Jednou se stalo, že šel kolem ředitel a ve třídě se zastavil. Pozoroval studenty ponořené do slohové kompozice.

Později si zavolal Mariapiu do ředitelny. „Co jste s těmi dětmi udělala?“ zeptal se. „Jejich výsledky překonaly dokonce i normální třídy!“

„A co jste čekal? Vždyť jsou zvlášť nadaní, ne?“

„Nadaní? To jsou studenti se zvláštními potřebami a s poruchami chování.“

„Tak proč mají ve třídní knize zapsaná tak vysoká IQ?“

„To nejsou hodnoty jejich IQ, ale čísla skříněk v šatně.“

Lidé jsou jako květiny: otevřeně přijímají jemnou rosu, ale zavírají se při prudkém dešti.

(Bruno Ferrero: Světlo pro duši)

Okénko (nejen) pro seniory

Láska a mír začíná v našich rodinách

Poděkujme Bohu za příležitost, kterou dnes společně máme, za tento dar míru, který nám připomíná, že jsme byli stvořeni, abychom žili tento mír, a že Ježíš se stal člověkem, aby přinesl radostnou zvěst chudým. On, který je Bůh, se stal člověkem ve všem jako my, kromě hříchu. Velmi jasně prohlásil, že přišel, aby přinesl radostnou zvěst. Touto zvěstí je pokoj všem lidem dobré vůle, a to je něco, po čem

všichni toužíme – pokoj srdce. A Bůh tak miloval svět, že nám dal svého Syna. Byl to dar. Je to něco tak velkého, jako říci, že Boha zraňuje dávat, protože Bůh tak miloval svět, že dal svého Syna a dal ho Panně Marii. A co ona s Božím Synem učinila? Ihned jakmile byl počat pod jejím srdcem, pospíchala, aby se podělila o tuto radostnou zprávu. A když přišla do domu své příbuzné, nenarozené děťátko v lůně Alžbětini se pohnulo radostí. Toto nenarozené děťátko bylo prvním poslem pokoje. Poznalo Knížete pokoje, poznalo, že Kristus přišel, aby přinesl radostnou zvěst pro tebe i pro mne. A jako by toho nebylo dost, nestačilo, aby se stal člověkem, on zemřel na kříži, aby ukázal větší lásku. A zemřel pro tebe, pro mne, pro malomocného, pro chudáka umírajícího hladem, pro nahého ležícího nejen na ulicích Kalkaty, ale také Afriky, New Yorku, Londýna či Oslo. A naléhal, abychom se navzájem milovali tak, jako on miluje každého z nás. Jasně to čteme v Evangelii: „Milujte se, jako jsem já miloval vás. Jako můj Otec miloval mne, tak miluji já vás.“ A čím více jej Otec miloval, tím více nám jej dával. A tak abychom se opravdu milovali navzájem, musíme se vzájemně sobě darovat tak, až to bolí. Nestačí říci: „Miluji Boha, ale nemiluji svého bližního.“ Svatý Jan říká: „Jsi lhář, pokud říkáš, že miluješ Boha, ale nemiluješ svého bližního. Jak můžeš milovat Boha, kterého jsi neviděl, když nemiluješ svého bližního, kterého vidíš, kterého se dotýkáš, se kterým žiješ.“ A tak je tedy pro nás velmi důležité si uvědomit, že láska, aby byla opravdová, musí bolet. Ježíše zraňuje jeho láska k nám. A aby měl jistotu, že na jeho velkou lásku nezapomeneme, učinil ze sebe chléb života, aby nasýtil náš hlad po lásce. Náš hlad po Bohu, protože jsme byli stvořeni pro tuto lásku. Byli jsme stvořeni jako jeho obraz. Byli jsme stvořeni, abychom milovali a byli milováni. A proto se Ježíš stal člověkem, aby nám umožnil milovat tak, jak on miloval nás. Učinil se hladovým, nahým, bezdomovcem, nemocným, vězněm, opuštěným, nechtěným a řekl: „Udělalí jste to pro mne.“ Hlad po naší lásce je hladem našich chudých lidí. To je ten hlad, který musíme ty i já nalézt, může být totiž v našich vlastních domovech. Nikdy nezapomenu na zážitek, kdy jsem navštívila

domov, kam umístili synové a dcery své staré rodiče a možná i na ně zapomněli. Šla jsem dovnitř a zjistila jsem, že v domově mají všechno. Mají tam nádherné věci, ale stejně se každý díval ke dveřím. A neviděla jsem ani jediného, který by se usmíval. Obrátila jsem se k sestře a zeptala jsem se: „Jak je to možné?“ Jak je možné, že lidé, kteří zde mají všechno, se dívají ke dveřím, proč se neusmívají? Jsem zvyklá vidět úsměv na tvářích našich lidí. Dokonce i umírající se usmívají. Sestra mně řekla: „Tak to chodí téměř každý den. Čekají a doufají, že syn nebo dcera je přijdou navštívit.“ Jsou zraněni, protože jsou zapomenuti. Vězte, že toto je místo pro lásku. Možná že v našich vlastních rodinách máme někoho, kdo se cítí opuštěný, nemocný, utrápený. A to jsou potom těžké dny pro každého. Jsme u nich, abychom je přijali? Je tam matka, aby přijala své dítě? Překvapilo mě, kolik mladých chlapců a dívek na Západě propadlo drogám, a snažila jsme se přijít na to, proč tomu tak je. Odpověď zní: „Protože v jejich rodině není nikdo, kdo by je vyslechl.“ Matka i otec jsou tak zaneprázdněni, že nemají čas. Mladí rodiče jsou v různých institucích, takže děti se obrátí k ulici, aby někam patřili. Mluvíme o míru. Toto jsou věci, které ničí mír. Ale cítím, že v dnešní době je největším ničitelem míru potrat, protože je to otevřená válka, bezprostřední zabití samou matkou. V Bibli čteme: „I kdyby i matka zapomněla na své dítě, já na tebe nezapomenu. Já jsem tě stvořil vlastní rukou.“ Jsme vytvořeni dlaní jeho ruky. Jsme mu tak blízcí, že nenarozené dítě bylo stvořeno Boží rukou. Nejsilněji na mě působí zejména začátek té věty, že i kdyby matka zapomněla, což je něco nemožného, ale přesto kdyby ona zapomněla: „Já na tebe nezapomenu.“ Věc, která v dnešní době nejvíc ničí mír, je potrat. Jsme tady, protože nás naši rodiče chtěli. Chceme a milujeme také naše děti, ale co ty miliony zabitých potratem? Mnoho lidí se tak mnoho zajímá o děti v Indii a v Africe, kde tak mnoho dětí umírá na podvýživu, hlad atd., ale miliony umírají naprosto záměrně z vůle jejich matky. A toto je to, co v dnešní době nejvíce ničí mír. Protože, pokud může matka zabít své vlastní dítě, co můžeme čekat,

než, že já zabiji tebe a ty mne? Není žádný rozdíl mezi potratem a tím, abychom se zabíjeli mezi sebou.

z proslovu Matky Terezy při příležitosti převzetí Nobelovy ceny za mír v roce 1979, vybrala Jana Vosmeková

Inspirace ke svatosti

Svatý Hubert

Kdy žil: 655-727

Liturgický svátek: 13. 4.

Stupeň slavení: připomínka

Patron: myslivců a střelců, řezníků, kožešníků, soustružníků, optiků, kovodělníků, slévačů, matematiků, výrobců matematických přístrojů; vyzván proti pokousání psem, uštknutí a strachu před vodou

Hubert pocházel z Francie, ze šlechtického rodu. Od povahy byl dobrák a spravedlivý člověk, přesto však svůj život marnil tím, že miloval zábavy a jezdil po lovech a honbách, o svoji zemi a povinnosti příliš nedbal. Zásadní zlom v jeho životě nastal po smrti jeho ženy Floribany, její ztrátu velmi těžce nesl.

Legenda vypráví, že se na Velký pátek vydal na lov. Spatřil jelena, kterého začal pronásledovat. Když v tom uviděl, jak mu mezi parožím svítí kříž. Jelen se zastavil a promluvil na Huberta: „Huberte, proč stále lovíš a honíš zvěř. Je na čase, abys začal hledat mě, který se za tebe obětoval.“

Po návratu domů se Hubert rozhodl svůj život věnovat službě Bohu. Přípravoval se na kněžství u biskupa Lamberta v městě Lutych. Po vysvěcení se stal jeho pomocníkem a po jeho smrti také nástupcem. Byl horlivý v evangelizační činnosti a snažil se vykořenit ve své diecézi modloslužbu. Nechal postavit řadu chrámů a kostelů.

Při návratu z Furu, kde světil nový kostel, onemocněl zimnicí a zemřel. Byl pochován v Lutychu, o pár let později dal jeho syn hrob otevřít

a zjistil, že Hubertovo tělo je naprosto neporušené, jeho ostatky tedy nechal převézt do benediktinského kláštera Andage-Andain.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v dubnu 2022

Pátek 1. dubna	18:00 Za Jiřího Pokorného a celou rodinu
Sobota 2. dubna	7:30 Za dar víry pro děti a mládež
Neděle 3. dubna 5. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Josefa a Marii Jágrovy, jejich rodiče a sourozence 10:00 (Sirákov) Za Marii a Jana Landsmanovy, manželé Kubíčkovy a živé a zemřelé členy těchto rodin
Pondělí 4. dubna	18:00 Za Ludmilu a Jana Pospíchalovy, Bohuslavu Filipovou a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 5. dubna	18:00 Za rodiče Dienerovy, syna, rodiče Holcmanovy a duše v očistci
Středa 6. dubna	18:00 Za Milana a Boženu Rybovy, Josefa a Lýdii Kratochvílovou a Irenu Fialovou
Čtvrtek 7. dubna	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 8. dubna	18:00 Za Jana a Antonii Laštovičkovou, zemřelé děti, zetě, snachy a oboje rodiče
Sobota 9. dubna	7:30 Za dobrý průběh oprav farního majetku

<p>Neděle 10. dubna Květná neděľa</p>	<p>7:00 Za farnost 8:30 Za Jaroslava Dočekala, celou živou a zemřelou rodinu Dočekalovu a Hanusovu 10:00 (Sirákov) Za Josefa Musila, jeho rodiče, za rodiče Ondrákovy a duše v očistci</p>
<p>Pondělí 11. dubna</p>	<p>18:00 Za Františka Dočekala, oboje rodiče, rodinu Dočekalovu a duše v očistci</p>
<p>Úterý 12. dubna</p>	<p>18:00 Za rodinu Perničkovu, Němcovu, Havlíčkovu a za dar zdraví a Boží požehnání</p>
<p>Středa 13. dubna</p>	<p>18:00 Za členky Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb</p>
<p>Čtvrtek 14. dubna Zelený čtvrtek</p>	<p>18:00 Za Marii a Josefa Pojmonovy, sourozence, oboje rodiče a duše v očistci</p>
<p>Pátek 15. dubna Velký pátek – památka Umučení Páně</p>	<p>15:00 Velkopáteční obřady</p>
<p>Sobota 16. dubna Slavnost Zmrtvýchvstání Páně vigilie</p>	<p>20:30 Za nově pokřtěné</p>
<p>Neděle 17. dubna Slavnost Zmrtvýchvstání Páně</p>	<p>7:00 Za farnost 8:30 Za Boženu Tonarovou a manžela, za Milana Zvolánka a rodiče, duše v očistci a za dar zdraví pro celou rodinu a přízeň 10:00 (Sirákov) Za Vladimíra Novotného, rodinu Novotných, rodiče Rudolfa a Marii Zvoníkovy a duše v očistci</p>

Pondělí 18. dubna Velikonoční pondělí	7:00 8:30 Za Jaroslava Baumruka, rodiče, sourozence a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 19. dubna	18:00 Za Františka Toufara, rodiče, rodiče Kolouchovy, Jiřího Hudce a celou živou i zemřelou přízeň
Středa 20. dubna	18:00 Za rodiče Vomlelovy, syna, celý rod a rod Musilů, rodiče Vlčkovy, duše v očistci a Boží ochranu pro celou rodinu
Čtvrtek 21. dubna	18:00 Na poděkování za dar stvoření a s prosbou o větší pokoru ve vztahu k němu
Pátek 22. dubna	18:00 Za Vladimíra a Marii Špinarovy, syna, snachu a oboje rodiče
Sobota 23. dubna Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patron pražské diecéze	7:30 Za Vojtěcha a Jaroslava Baumrukovy, živou a zemřelou rodinu a duše v očistci
Neděle 24. dubna 2. neděle velikonoční	7:00 Za Marii a Jana Machovy a Bohuslava Bruknera 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rod Musilů, Čeplů a duše v očistci
Pondělí 25. dubna Svátek sv. Marka, evangelisty	18:00 Za dar zdraví, Boží ochranu a požehnání pro celou rodinu
Úterý 26. dubna	18:00 Za pronásledované křesťany a za milost obrácení pro jejich pronásledovatele
Středa 27. dubna	18:00 Za Jiřinu a Jana Jarošovy, živou i zemřelou rodinu
Čtvrtek 28. dubna	18:00 Za Vlastu a Stanislava Bártovy, rodiče, sourozence a duše v očistci

Pátek 29. dubna Památka sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve	18:00 Za Věru a Stanislava Matouškovy, celou přízeň a duše v očistci
Sobota 30. dubna	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE

Změny vyhrazeny

Františkánská modlitba

Pane, udělej ze mne nástroj svého pokoje:

kde je nenávisť, tam ať přináším lásku,

kde je křivda, ať přináším odpuštění,

kde je nesvár, ať přináším jednotu,

kde je omyl, ať přináším pravdu,

kde je pochybnost, ať přináším víru,

kde je zoufalství, ať přináším naději,

kde je temnota, ať přináším světlo,

kde je smutek, ať přináším radost.

Pane, učiň,

ať nechci tolik být utěšován, jako spíše utěšovat,

být chápán, jako spíše chápat,

být milován, jako spíše milovat.

Neboť tak jest:

kdo se dává, ten přijímá,

kdo na sebe zapomíná, ten je nalézán,

kdo odpouští, tomu se odpouští,

kdo umírá, ten povstává k věčnému životu.

sv. František z Assisi

Tabulka lektorů v dubnu 2022

PÁ	1					
SO	2					
NE	3	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Stražilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.
PO	4			Jindrová V.		
ÚT	5			Bártová J.		
ST	6			Laštovičková M.		
ČT	7			Chromá H.		
PÁ	8					
SO	9					
NE	10	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.
PO	11			Jindrová V.		
ÚT	12			Bártová J.		
ST	13			Holcmanová Z.		
ČT	14	1. čtení		Chromá H.		
		2. čtení				
PÁ	15	1. čtení				
		2. čtení				
SO	16					
NE	17	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.
PO	18			Jindrová V.		
ÚT	19			Bártová J.		
ST	20			Laštovičková M.		
ČT	21			Chromá H.		

PÁ	22					
SO	23					
NE	24	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy		Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.
PO	25			Jindrová V.		
ÚT	26			Bártová J.		
ST	27			Holcmanová Z.		
ČT	28			Chromá H.		
PÁ	29					
SO	30					

Zdena Holcmanová

Nové přírůstky ve farní knihovně

Jan Paulas, Vojtěch Kodet: Bůh své bitvy neprohrává.

Knižní rozhovor editora Katolického týdeníku Jana Paulase se známým karmelitánským knězem a naším krajanem Vojtěchem Kodetem. Rozhovor začíná historií rodu Kodetových a pokračuje Kodetovým životem. Životem, ve kterém se na zpočátku musel vyrovnávat s útlakem komunistického režimu kvůli svojí víře. Někdy to bylo podle jeho líčení docela dobrodružné, ale, jak říká i titul knihy, Bůh své bitvy neprohrává.

Vojtěch Kodet otevřeně a s pokorou hovoří i o tom, co sám nezvládnul zrovna ideálně, a protože sleduje i duchovní pozadí svého a našeho jednání, najdeme zde řadu cenných duchovních postřehů a impulsů pro duchovní život. A jelikož jeho rodina žila na Vysočině a on jako farní vikář působil ve Velkém Meziříčí, budou asi řadě z vás povědomá některá místa a možná i osoby, které v rozhovoru zmiňuje.

P. Zdeněk Sedlák

Musím opravdu chodit do kostela na Velký pátek?

Ve tři hodiny odpoledne na první Velký pátek zvolal Ježíš visící na kříži: „*Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha*“ (LK 23,44-46). Po těchto slovech za nás zemřel. Od té doby se tři hodiny odpoledne považují za „hodinu milosrdenství“, lásky projevené v nejvyšší míře. To je tím „velkým“ na Velkém pátku.

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBA

Na Velký pátek slavíme tu nejpodstatnější část naší víry v Ježíše: kdyby za nás netrpěl a nezemřel, jeho vzkříšení na Velikonoční neděli by nebylo možné. Pro náš vztah s Ježíšem je velmi důležité, že si v tento den, který byl v jeho životě nejtěžší, uděláme čas na to, abychom šli do kostela. Pokud musíš na Velký pátek pracovat nebo jít do školy, můžeš si najít čas alespoň v obědové pauze a pomodlit se křížovou cestu. Ještě mnohem důležitější je pak zúčastnit se na Velký pátek slavnostní bohoslužby.

Na první pohled se liturgie Velkého pátku může zdát dlouhá a neradostná, ale když si uvědomíme velikost Ježíšovy lásky, se kterou se vydal na kříži, bohoslužba pro nás bude obzvlášť krásná a dojemná. Když na Velký pátek vstoupíme do kostela, všimneme si, že kropenky jsou prázdné a sochy jsou zahalené. Nesvítí žádné svíce a varhany mlčí. Oltář je prázdný a holý, nejsou na něm žádné ozdoby. Prázdný svatostánek žalostně dosvědčuje: Ježíš zemřel.

PAŠIJE A PŘÍMLUVY

Obřady Velkého pátku začínají v tichu, kdy kněz s přísluhujícími přicházejí oblečení v červené barvě a kněz se položí před oltářem tváří k zemi (úplná prostrace). Ostatní klečí. Po prvním čtení (Iz 52,13-53,12) a druhém čtení (ŽID 4,14-16; 5,7-9) se čtou pašije, záznam Ježíšova utrpení a smrti z Janova evangelia (Jan 18,1-19,42). Jakmile uslyšíme slova, že Ježíš zemřel, všichni poklekneme. Následuje série

slavnostních přímluv za církev, za ty, kteří se připravují na křest, za jednotu křesťanů, za židovský národ, za ty, kdo nevěří v Boha, za ty, kteří vládnou, a za ty, kdo trpí.

UCTÍVÁNÍ KŘÍŽE A PŘIJÍMÁNÍ

Následuje uctívání kříže. Slavnostně se přináší kříž mezi dvěma hořícími svícemi. Kněz pozvedne kříž, aby ho ukázal všem jako znamení nadlidské oběti, kterou na sebe Ježíš kvůli nám vzal. Třikrát se zpívá následující modlitba: „*Hle, kříž, na kterém umřel Spasitel světa.*“ Všichni odpovídají: „*Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti.*“ Všichni pokleknou a chvíli setrvají v tichém uctívání. Potom na znamení své lásky k Ježíši jdeme ke kříži a políbíme ho. Je dobré mít na mysli, že Ježíš každého z nás žádá, aby na sebe vzal svůj kříž a následoval ho (Mk 8,34). Ježíšova oběť na kříži a oběť mše svaté jsou jedno a totéž. Díky tomu můžeme i v den památky jeho smrti přijmout eucharistii, která byla uložena dočasně v bočním oltáři na Zelený čtvrtek. Po závěrečné modlitbě kněz odchází v tichu. Kříž zůstává vzadu v prázdném, potemnělém kostele osvětlený pouze dvěma svícemi jako jemné znamení toho, že Boží světlo překoná i to nejtemnější zlo.

BÍLÁ SOBOTA

Dnem po Velkém pátku je Bílá sobota. Na tento den se často zapomíná, ale není to pouze den pro poslední přípravy a nákupy před Velikonocemi. Tento den je určený především k tomu, abychom byli s Ježíšem, který skutečně zemřel. Svou smrtí zbavil moci toho, který má vládu nad smrtí, totiž ďábla (KKC 635). Ježíš „sestoupil do hlubiny smrti“ nejenom kvůli křesťanům, ale i kvůli těm, kteří žili před Kristem (JAN 5,25). Ježíš spasil všechny lidi všech dob a všech míst, kteří touží po smíření s Bohem (KKC 634). Na Bílou sobotu můžeme přemýšlet o Ježíšově utrpení a smrti. V tento den se neslaví mše svatá a oltář zůstává prázdný až do slavnostní bohoslužby Velikonoční vigilie. Pokračujeme v postním odříkání až do vigilie. Až zhruba do roku 1955

se Velikonoční vigilie slavila na Bílou sobotu ráno a půst trval až do poledne, kdy se rozezněly kostelní zvony. Stejně jako první křesťané nyní Velikonoční vigilii slavíme po západu slunce.

Ježíš za tebe na Velký pátek zemřel. Potřebuješ větší důvod k tomu, aby sis v tento den našel/našla nějaký čas a zašel/zašla do kostela?

*Převzato z knihy Tweetuj s Bohem,
upraveno, Marie Bruknerová*

Půst jako šance ...

Milí farníci,
chtěla bych Vás seznámit s průběhem synody v naší farnosti. Od listopadu 2021 jsme měli tvořit na přání biskupů synodální skupiny. Protože zájem farníků tvořit skupiny byl velmi malý, využili jsme stávajících společenství, která se pravidelně schází. Jednu skupinu tvořilo společenství matek a druhou společenství mužů tvořenou z farní rady. Neomezovali jsme se na jedno téma, ale zhodnotili jsme témata více, protože byla zajímavá. Z této pozice vznikl nápad udělat dotazník pro všechny, kteří se chtějí vyjádřit a podílet na synodální cestě. Z padesáti výtisků se nám vrátilo čtrnáct. Z těchto názorů lze konstatovat, že lidé ve farnosti jsou vcelku s chodem farnosti spokojeni. Kladné a pochvalné názory poukazovali na činnost Misijního klubka, často se opakovala pochvala panu Pospíchalovi za jeho doprovod na varhany při slavení mši svatých, za důstojné pohřby pod jeho taktovkou. Naopak Schola byla kritizována za malou účast na bohoslužbách. Také byl jmenován pan Laštovička za obětavou službu v kostele. Mnoho zúčastněných kladně hodnotí každodenní mše svaté spojené se svátostí smíření, což nebývá v jiných farnostech pravidlem. Méně povzbudivé odpovědi se týkaly mládeže i ministrantů. Jak této naší budoucnosti otevřít dveře kostelů a zapojit je do dění a chodu farnosti. Mnoho tázajících volalo po farních zájezdech, jednodenních výletech, časté neformální setkávání formou čajů či kavárniček na faře.

Byl zde také vážný hlas, že průvod Božího Těla není důstojný vzhledem k tomu, že s námi kráčí Kristus v Eucharistii. Chybí soustředěnost a ztišení. Někteří vyjdou z kostela, vytráčí se, takže za kapelou a průvodem jde pouze polovina Božího lidu. Také se vyskytly názory, že květinová výzdoba i vánoční bývá "přemrštěná". Toto jsou nové impulzy pro pastorační radu. Přišly ale také zajímavé nápady např.: najít někoho obětavého, který by mládež přivedl ke spolupráci pomocí skautingu, hudbou či sportem; vylepšit okolí fary lavičkami pro starší nebo maminky s kočárky; na farní zahradu nechat zhotovit skluzavky, prolézačky aj.; v létě soutěže, kino nebo i farní plesy.

Možná vzejdou ještě nějaké další impulzy. Doufám, že lidé zjistí, že jejich hlas, rozhovor není úplně zbytečný. Každá snaha se cení. Moc se mi líbila jedna věta v závěru jednoho dotazníku: "Kdo chceš zapálit, musíš sám hořet." Děkuji všem, kteří jste našli odvahu, čas, myšlenku a nebáli se ji vyjádřit. V této nelehké době je důležité, abychom si byli navzájem blízko, a hlavně byli s ním – Kristus nás ujišťuje: "Nebojte se, já jsem s Vámi po všechny dny."

S přáním požehnaných Velikonoc Vlasta Jindrová

Zamyšlení nad invazí

Nejsem žádný politolog, psycholog ani vojenský analytik. Jako duchovní bych se chtěl na tomto místě zamyslet nad invazí ruské armády na Ukrajinu z duchovního hlediska. A předem prosím: promiňte mi mou nezkušenost a neobratnost ve vyjadřování. A kdo jste tímto tématem přesyceni, klidně tento článek přeskočte.

Nebojme se. Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?

V těžké situaci může člověk daleko snadněji podlehnout strachu, začít zmatkovat, reagovat unáhleně, zkratkovitě, špatně. Víc než kdy jindy, je pro nás dnes nezbytné, abychom v modlitbě byli spojeni s Bohem, protože nutně potřebujeme mít v srdci Kristův pokoj. Bůh vidí naše strachy, obavy, zmatenost a nejistotu. Chce nás provést každou obtížnou situací.

Proto můžeme a měli bychom Duchu svatého prosit o pokoj a lásku. My křesťané jsme už křtem povoláni k tomu, abychom ve světě šířili pokoj a lásku. Sami na to nestačíme, ale Duch svatý nás k tomu chce uschopnit. Svěřujme Bohu celý svůj život, všechno, co prožíváme a nechejme se Jím a Jeho slovem i Slovem vést. Pán Ježíš nám neslíbil, že nás v životě nepotkají potíže, ale slíbil nám, že s námi bude po všechny dny až do skonání světa. Pamatujme na to.

Cokoliv jste udělali ...

V Bohu bychom měli hledat nejen sílu, ale také orientaci.

Papež František v neděli 13. března v promluvě po modlitbě Anděl Páně mimo jiné řekl: „Rád bych znovu vyzval k přijetí mnoha uprchlíků, v nichž je přítomen Kristus, a poděkoval za velkou síť solidarity, která se vytvořila. Žádám všechna diecézní a řeholní společenství, aby se častěji modlila za mír. Zintenzivněte chvíle modlitby za mír. Bůh je pouze Bohem míru, není Bohem války, a ti, kdo podporují násilí, znesvěcují jeho jméno. Modleme se nyní v tichosti za ty, kdo trpí, a prosme Boha, aby obrátil srdce k pevné vůli po míru.“

V 25. kapitole evangelia podle Matouše říká Pán Ježíš v obraze Posledního soudu: „*Amen, pravím vám: cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.*“ My si v našem jazyce za slovo „bratří“ můžeme přidat směle „a sester“, neboť ty měl Pán jistě také na mysli.

Dobře, a co bychom měli dělat my, tady a teď?

Začnu z jednoduššího konce. Určitě se můžeme modlit za mír, smíření, pokoj, za uprchlíky a v neposlední řadě za obrácení agresora. To můžeme dělat všichni. Přímluvná modlitba je tou nejsilnější zbraní a nezpůsobuje žádné škody, na to pamatujme. Modlitbě za mír bychom, myslím, měli věnovat alespoň tolik času, co sledování zpráv. Jinak se nám snadno může stát, že přijdeme o pokoj.

Co se týká hmotné a finanční pomoci. Naše Charita je zavedená instituce a již delší dobu úzce spolupracuje s ukrajinskou Charitou,

takže se snad dá říci, že má dobře zmapovány potřeby a dokáže pomáhat velmi efektivně. Pomáhat prostřednictvím Charity je myslím velmi dobrá volba.

Poskytnutí přístřeší uprchlíkům. Pán Ježíš ve zmíněné 25. kapitole chválí ty po své pravici i těmito slovy: „*byl jsem na cestě a ujali jste se mne*“. V době, kdy píšu tento článek, tak počet uprchlíků u nás roste. Podle toho, co jsem slyšel, jsou zkušenosti s jejich ubytováním vesměs dobré. Na druhou stranu myslím, že bychom si při zvažování pomoci poskytnutím přístřeší měli uvědomit, že to zřejmě bude nejméně na dobu v řádu měsíců, ne-li více. A s tím souvisí také to, do jaké míry jsme schopni jim i sobě zajistit soukromí či zda jsme případně ze svého soukromí ochotni něco obětovat.

Zamyslet se nad svým podílem na spotřebě ropy a zemního plynu. Možná to zní banálně, ale na úsvitě „o peníze jde až v první řadě“ kousek pravdy je. Významným zdrojem příjmů ruského státního rozpočtu tvoří právě tržby z prodeje ropy a zemního plynu. Pokud by se nám v této oblasti podařilo něco ušetřit, bude to nejspíše jen jako kapka v moři, ale jsem přesvědčen, že v Božích očích má i ta ušetřená kapka svůj význam, podobně jako halíř chudé vdovy.

Rozlišovat a neházet do jednoho pytle

Nedávno jsem narazil na *Prohlášení Rusů na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze proti válce na Ukrajině*. Podepsali ho téměř všichni, kteří na této (počtem studentů poměrně malé) fakultě studují. A ti, kteří nepodepsali, tak prý zmiňovali obavy o své blízké v Rusku a proto nechtěli svůj názor veřejně deklarovat.

Statisticy by nejspíš namítli, že jde jen o malý vzorek populace, nicméně snad to přeci jenom naznačuje, že mezi Rusy žijícími v Česku je velký odpor proti invazi. Neměli bychom jim tedy vyčítat něco, za co nemohou, co neschvalují a proti čemu řada z nich veřejně vystupuje.

Někdo možná namítne: „ale na druhé straně většina obyvatel Ruska invazi podporuje“. Na to odpovídám: „zřejmě ano, ale zachovejme si i k nim určitou shovívavost, neboť jsou dlouhodobě manipulováni

propagandou a máme zkušenost, jak i u nás, v nesrovnatelně svobodnějších poměrech, dokáží překvapivě uspět různí manipulátoři.“

Odmítnout hněv a logiku pomsty

S prvním násilným činem se v Bibli setkáváme krátce po stvoření, už ve 4. kapitole knihy Genesis. Kain se, snad ze žárlivosti na úspěch, rozhněvá na svého bratra, nedbá na Boží domluvy a svého bratra Ábela zabije. Po tomto skutku se Kain obává krvavé pomsty, zřejmě ze strany Ábelovy rodiny. Naproti tomu Bůh sice Kaina trestá, ale nebere mu život, a naopak mu dává ochranné znamení, které má Kaina chránit před pomstou lidí a dát mu tak příležitost k pokání a obrácení. Spravedlnost a pomsta k sobě nepatří. Dokonce si troufnu tvrdit, že jsou neslučitelné.

Pro nás může být tento příběh poučením, jak nebezpečné je nechat se ovládat hněvem. A také připomínkou toho, že Bůh si nepřeje smrt hříšníka, nýbrž to, aby se hříšník obrátil a byl živ.

P. Zdeněk Sedlák

Pár poděkování

Chtěl bych na tomto místě ještě jednou poděkovat za dlouholetou a mnohostrannou pomoc ve farnosti nedávno zesnulému panu Bohuslavu Eliášovi. Také chci poděkovat panu Janu Havlíčkovi z Bukové, který se až do letoška staral o ovocné stromy na naší farní zahradě a dokud mu síly stačily, obětavě pomáhal i při mnoha jiných pracích. Dík za dlouholetou péči o přímo výstavní muškáty, předzahrádku před farou a květiny a okrasné dřeviny u farního kostela pak patří paní Jaroslavě Musilové.

Děkuji za veškerou pomoc nejrozličnějšího druhu samozřejmě i všem ostatním. Bůh vám všem oplat'.

P. Zdeněk Sedlák

Budík zvoní, je čas vstát z postele. Toto je vaše první rozhodnutí v novém dni. Vstanete z postele, nebo zmáčknete tlačítko „odložit zvonění“? Zmáčknete „odložit zvonění“ a převalíte se na druhý bok.

Co se právě odehrálo? Nic zásadního, ne? Mýlíte se. Právě jste prohráli první bitvu dne. Vzdor vám nakopal zadek. Přemohl vaši vůli dřív, než jste vůbec vstali z postele. S největší pravděpodobností si vás udrží v područí po zbytek dne.

Se vzdorem bojuju celý svůj život. Až pokročíme v knize trochu dál, myslím, že objevíte, že vy také. Co je to vzdor? Je to ten neurčitý pocit, když se vám nechce dělat něco, o čem víte, že je to pro vás dobré; je to sklon dělat něco, o čem neomylně víte, že to pro vás dobré není, a to všechno mezi tím. Je to touha a tendence odkládat to, co byste měli dělat právě teď.

Máte někdy pocit, že největším nepřítelem jste si vy sami? Pomysleli jste občas na to, že jste mohli vykonat velké věci, kdybyste se jen nemuseli zabývat tou spoustou malicherností? Bojujete s tím, dělat pevná rozhodnutí? Unavuje vás stanovovat si cíle, a pak jich nedosáhnout? Prokrastinujete? Máte strach říct, co si doopravdy myslíte a co cítíte? Pak je tato kniha pro vás.

Pokud jste se někdy pokusili vytvořit něco hodnotného, pak jste se střetli tváří v tvář se vzdorem. Možná jste ho v minulosti takto nepojmenovali, ale předpokládám, že v budoucnu už to uděláte. Nazvat ho jménem pomáhá. V každé chvíli každého dne je vzdor připravený zaútočit.

Nejtěžší je vyhrát válku, o které ani nevíte, že ji vedete, a nejtěžší je porazit nepřítele, o kterém ani nevíte, že existuje. Každý den jste ve válce se vzdorem.

Nebuďte na omylu, vzdor je váš nepřítel. Neodejde tiše pryč a nenechá vás být. Musíte ho zabít jako draka a musíte ho zabíjet znovu a znovu každý den.

Jak se vzdor projevuje? Nasazuje tisíce masek, z nichž mnohé jsou tak účinné, že ho pod nimi ani nerozpoznáme. Lenost, prokrastinace, obavy, pochybnosti, potřeba okamžitého uspokojení, sebenenávist, nerozhodnost, utíkání od tématu, pýcha, sebeklam, třenice, napětí a sabotování svých vlastních zájmů jsou jen některé ze způsobů, kterými vzdor řádí v našich životech a způsobuje, že se spokojíme s něčím mnohem horším, než co pro nás zamýšlel Bůh. Nemůžete se stát svým nejlepším já, pokud nevstanete každé ráno připraveni vzdor porazit. Vzдор stojí mezi vámi a osobou, kterou máte podle Božích plánů být. Vzдор stojí mezi vámi a štěstím.

I pro vykonání těch nejmenších úkolů musíte porazit vzdor. V boji se vzdorem se přistihnu mnohokrát denně.

Tady je malá ukázka:

Sednu si k počítači, abych psal, ale místo toho začnu procházet svůj e-mail nebo přemýšlet o tom, jakou svačinu bych si měl dát, abych napsal něco velkolepého. To je vzдор v akci. Samozřejmě jsem uznávaný spisovatel, napsal jsem dvacet knih, kterých se prodalo miliony výtisků, ale úplně stejně jako každý univerzitní student, který má napsat referát, musím porazit vzдор, abych vůbec začal. Problém vzdoru spočívá v tom, že je tak jednoduchý, tak obyčejný – a tak ochromující, pokud nejsme ostražití.

Z tohoto důvodu většina lidí, kteří začnou psát knihu, ji nikdy nedokončí. Všichni známe lidi, kteří píšou knihu. Pořád mě takoví žádají, abych jim pomohl vydat knihu, na které právě pracují. Jsou celí žhaví řešit publikování své knihy. Vždycky jim říkám: „*Ted' se soustředte na psaní. Až budete mít hotový rukopis, který bude připraven na posouzení odborným redaktorem, pošlete mi kopii a pak se můžeme bavit o možnostech vydání.*“ Více než 95 procent z nich se už nikdy neozve. Vzдор nad nimi zvítězil.

Představte si všechny ty knihy, které nespátřily světlo světa kvůli vzdoru. Zajímalo by mě, zda vzдор nedovolil Mozartovi či Beethovenovi napsat nějakou symfonii nebo zda Picasso a Monet nezemřeli, aniž kvůli vzdoru vytvořili své největší dílo. Kolik nemocí

by bylo vyléčeno, kdyby vzdor nezabránil vědci vynalézt lék? Co všechno nebylo vynalezeno jen proto, že vynálezci podlehli vzdoru. Kolik mužů a žen se kvůli vzdoru nestalo svatými? Vzdor je za biják snů.

Když se ohlédnete za dnešním dnem, kde všude jste narazili na vzdor? Byl tam, že? Popravdě řečeno, pokud byste si sedli a prozkoumali svůj den, objevili byste, že jste v jeho průběhu prošli mnoha šarvátkami se vzdorem.

Všichni denně bojujeme se vzdorem: papežové a prezidenti, králové, královny i obyčejní lidé, výkonní ředitelé i vrátní, bohatí i chudí, vzdělaní i nevzdělaní, mladí i staří. Nikdo není boje se vzdorem ušetřen.

Prvním cílem této knihy je jednoduše vzdor pojmenovat. Jakmile to uděláte, uvidíte ho jinak. Věci, které nedokážeme pojmenovat, bývají obklopeny tajemnem a stávají se nebezpečnými. Když vzdor pojmenujeme, definujeme a naučíme se ho rozpoznávat v každodenních situacích, ztratí nad námi rozhodnou moc. Už nebude něčím tajemným, protože jsme ho pojmenovali. Když mě ctižádostiví autoři žádají o radu, vždy jim položím několik otázek ohledně jejich knihy. Jedna z nich je: „V čem spočívá příslib vaší knihy?“ Většinou se na mě podívají a přemýšlejí, o čem to propánakrále mluvím. Ale pro mě je každá kniha příslibem. Skvělá kniha svůj příslib naplní, průměrná ne. Naučit se překonávat vzdor je jednou ze zásadních životních lekcí a příslibem této knihy.

První ponaučení zní – nikdy neporazíte vzdor jednou provždy. Je to každodenní bitva.

ÚKOL: Celý týden si zapisujte všechny chvíle, kdy jste narazili na vzdor.

Knih Nevzdoruj svému štěstí – Matthew Kelly, upraveno

Bud' odvážný a doufej v Boha

Věřím, že uvidím blaho od Boha v zemi živých! Důvěřuj v Boha, bud' silný, ať se vzmuží tvé srdce, doufej v Boha! Ž 27,13-14

Současné světové události nutí více než kdy jindy k zamyšlení nad tím, jaká je naše víra, zda skutečně Bohu důvěřujeme a máme v sobě Jeho odvahu.

Minulý týden jsem se potkala s paní, které je už skoro 90 let. Chvíli jsme si povídaly jen tak o životě, ale brzy se lehký tón konverzace změnil, hlas stařenky se zlomil a pohnutým hlasem mi řekla: „Víte, to, co se teď děje... Já mám obrovský strach... Ale jedno vám řeknu. Modlím se k Bohu, ať si vezme raději mě, ráda obětuji svůj život, jen aby byli ti mladí dnes v bezpečí. Vždyť já už mám praprapravnuče... Už jsem svoje odžila a víte, já nejsem jediná z nás starších, kdo toto říká, mnoho z nás by za vás mladší odevzdalo svůj život.“

Je důležité si uvědomit, že to, že je člověk starý neznamená, že je pro něj představa odchodu z tohoto světa jednodušší... Dokázali bychom my říci: „Jsem ochotný/á obětovat svůj život za Tvůj...“?

Rozhodně je nad čím přemýšlet a můžeme prosit Boha o to, abychom našli odvahu a upevňovali svou víru. Ježíš řekl: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.“ Jak daleko takové lásce ještě jsme?

Převzato z <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/bud-odvazny-a-doufej-v-boha>

Pro zasmání

Pan Kohn leží na smrtelné posteli. Uděluje poslední rady do života pozůstávajícím: "Klein mi dluží 150 marek". Rodina: "Ó, ten náš tatínek, ten má dobrou paměť až do posledka". Kohn: "Semlweiser nám dluží 350 marek". Rodina: "Jistě, postaráme se, aby byl dluh splacen". Kohn pokračuje: "A Roubičkoví dlužím tisíc marek". Rodina: "Ó, ten náš tatínek už blouzní".

<https://ledecns.farnost.cz/vtipy/>

HLUPÁK JE PŘESVĚDČEN, ŽE JDE
SPRÁVNĚ, KDO JE VŠAK
MOUDRÝ, DÁ SI PORADIT.

PŘÍSLOVÍ 12:15

@vzdy.s.bohem

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 16. dubna 2022

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 14 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák - farář: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová - šéfredaktoři farního listu farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Zdena Holcmanová, Vlasta Jindrová -
redaktoři farního listu
